

Міністерство освіти та науки України

**Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»**

Історико-філологічний факультет

Кафедра української та зарубіжної літератур

**ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА АНАЛІЗУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ:
СУЧАСНІ ВЕКТОРИ ДОСЛІДЖЕНЬ**

Збірник наукових статей

ВИПУСК 3



Одеса 2025

Міністерство освіти та науки України

**Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»**

Історико-філологічний факультет

Кафедра української та зарубіжної літератур

**ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА АНАЛІЗУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ:
СУЧАСНІ ВЕКТОРИ ДОСЛІДЖЕНЬ**

Збірник наукових статей

ВИПУСК 3

Одеса 2025

УДК 811.161.2'42 (075.8)

Рекомендовано до друку вченою радою ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

(протокол № 6 від 27 листопада 2025 року)

Редакційна колегія

Авксентьєва Г. А., кандидат філологічних наук, доцент – відповідальний редактор.

Босва Е. В., кандидат філологічних наук, доцент – відповідальний редактор.

Павлюк Н. Л., кандидат філологічних наук, доцент – відповідальний редактор.

Рецензенти

Шевченко Т. М. – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української літератури та компаративістики Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Кон О. О. – кандидат філологічних наук, доцент, декан історико-філологічного факультету ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Теорія та практика аналізу художнього тексту: сучасні вектори досліджень : зб. наук. статей. Одеса : Видавець Букаєв Вадим Вікторович, 2025. Вип. 3. 197 с.

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського», 2025

Евеліна БОЄВА,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри української та зарубіжної літератур
Університету Ушинського

Регіна АРАКЕЛЯН,
здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
2 року навчання історико-філологічного факультету
Університету Ушинського

МОЖЛИВОСТІ ЦИФРОВИХ ОСВІТНІХ РЕСУРСІВ У ФОРМУВАННІ ЧИТАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ

The article highlights the issue of students' reading competence within the development of school education and the intellectual formation of modern learners-readers. It examines the didactic and methodological dimension of developing students' reading competence and specifies the conceptual content of the term «reading competence». The role of digital educational platforms in shaping reading competence is elucidated. The study proves the importance of employing modern interactive technologies for students' holistic perception of literary and scientific texts, as well as for their analysis and interpretation. It also emphasizes the formation of skills necessary to express reflective judgments related to the texts read, to critically evaluate information contained in various types of texts, and to use that information to enrich one's personal reading experience.

Key words: digital educational resources, reading competence, competence-based approach, multimedia projects, interactive lessons, content digitalization.

Постановка проблеми. В умовах широкого використання можливостей медіа-ресурсів художня книга для сучасних учнів поступово втрачає своє призначення як основний спосіб залучення до творів словесного мистецтва. Відтак особливої актуальності набуває проблема формування у підростаючого покоління культури читання, розвитку усталеної потреби у систематичному читанні як особистісної риси компетентного учня-читача.

У контексті положень Концепції Нової української школи (2016) та Закону України «Про освіту» (2017) щодо реалізації компетентнісних засад шкільного навчання дискусійним залишається питання унормування поняття «читацької компетентності» [3, с. 1]. Важливість формування в учнів умінь

вдумливого продуктивного читання є необхідною умовою успішного шкільного навчання з різних предметів, що й обумовлює розуміння читацької компетентності як ключової для всіх шкільних навчальних дисциплін та відповідно предметної для шкільної мовно-літературної освіти.

Зазначимо, що процес соціалізації особистості у сучасному світі, що пов'язаний з розвитком цифрових технологій, стає дедалі складнішим у зв'язку з онлайн-навчанням і переходом освіти до цифрового середовища. Значний обсяг інформації, що міститься в інтернет-просторі і не є культурною цінністю, відволікає сучасну молодь, викликає скорочення часу на читання, примітивізацію літературних уподобань. Більшою мірою соціокультурне середовище та цифрові технології впливають на дітей шкільного віку. Змінюються їхні читацькі звички, друковані книги замінюються електронними, трансформацій зазнають і переваги у виборі джерела читання, і сприйняття, розуміння, критична оцінка та аналіз прочитаного.

Глобальні процеси розвитку цифрових технологій, збільшення кількісних та якісних характеристик текстової інформації поставили перед загальноосвітніми навчальними закладами завдання розробки нових технологій для формування в учнів усвідомленого сприйняття, аналізу, відбору, систематизації інформаційних даних, засвоєння школярами у навчально-пізнавальній діяльності основ читацької компетентності на міжпредметному рівні, а також їх використання у життєвому досвіді. Відповідно до сучасних освітніх стандартів України, до структури ключових компетентностей здобувачів освіти входить уміння працювати з текстами та інформацією, оскільки досягнення успіху в навчальній діяльності неможливе без сформованої читацької компетентності учнів.

Актуальність дослідження обумовлена тим, що підрастаюче покоління в наш час активно використовує цифрові технології [1, с. 9]. З одного боку, доступність читання дозволяє робити вибір на користь того чи іншого джерела відповідно до своїх потреб, з іншого боку, відкритість і доступність інформації не дозволяє школярам адекватно та критично реагувати на її зміст. Ситуація,

що склалася, веде до зниження читацької компетентності. У зв'язку з цим актуальним стає дослідження цифрових освітніх ресурсів як засобу формування читацької компетентності у навчанні української мови та літератури.

Метою розвідки є дослідження проблеми щодо формування читацької компетентності в учнів за допомогою широкого використання сучасних цифрових освітніх ресурсів.

Об'єктом дослідження обрано особливості формування читацької компетентності на уроках мови та літератури в умовах НУШ.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Загальні питання впровадження компетентнісного підходу висвітлено в працях Н. Бібік, О. Вашуленко, О. Ляшенка, О. Пометун, О. Савченко та ін. Методико-літературні аспекти формування предметної читацької компетентності розглянуто в дослідженнях О. Ісаєва, В. Мартиненко, О. Слижук, А. Ситченка, А. Фасолі, В. Шуляра, Т. Яценко та ін. Більшість українських науковців-методистів (О. Ісаєва, А. Ситченко, Т. Яценко та ін.) розглядають читання як специфічний вид рецепції будь-якого тексту: художнього, науково-популярного, медійного тощо. Читацька компетентність є складнішим за структурою новоутворенням особистості, оскільки, крім власне рецепції писемного тексту будь-якого стилю й типу, включає знання про його специфіку, розуміння ідейного змісту, уміння виокремити базові цінності для читацького та особистісного саморозвитку, оцінити їх значущість. На думку А. Ситченка, «читацька компетентність, що формується у шкільному курсі літератури, є предметною, тобто пов'язаною з усіма діями учнів, спрямованими на прочитання й аналіз твору, інтерпретацію його ідейно-художнього змісту і морально-естетичного значення» [4, с. 210].

Виклад основного матеріалу. На основі аналізу психолого-педагогічних, теоретико-літературних та методичних досліджень щодо читацької діяльності особистості визначаємо **читацьку компетентність** як здатність до мобілізації та застосування комплексу специфічних особистісних, когнітивних, естетико-комунікативних та ціннісних механізмів із метою організації та реалізації

ефективної взаємодії з текстом, поєднання яких і забезпечує (або ж не забезпечує) сформованість цієї інтегрованої особистісної якості. Читацька компетентність не обмежується її розумінням лише як психологічної або інтелектуальної даності особистості, а визначається рівнем успішності читацької діяльності учня, його здатністю до виконання спектру навчальних завдань та вирішення проблем із метою досягнення позитивного результату.

У працях відомих українських методистів А. Вітченко, О. Ісаєва, В. Уліщенко, А. Фасолі, Т. Яценко наголошується на важливості формування читацької компетентності. Авторами підручників з української літератури, а саме: В. І. Пахаренком, О. М. Авраменком, А. М. Фасолею, О. В. Слоньовською, розроблені та описані шляхи формування читацької компетентності учнів під час вивчення мови та літератури.

Отже, читацька компетентність є однією з найважливіших складових функційної компетентності школяра. Предметом її виміру є читання як складноорганізована діяльність зі сприйняття, розуміння та використання текстів. У світі, зокрема й в Україні, до теперішнього часу накопичений значний досвід оцінювання читацької компетентності. Проте, в зв'язку з зміною світу, в якому живе сучасний учень, цілей та завдань, що стоять перед освітою в аспекті формування читацької діяльності, виникла необхідність створення концепції оцінки читацької компетентності. Її основу становлять нормативні документи, які розроблені з урахуванням «Концепції оцінювання освітніх досягнень учнів PISA 2018», а також праці українських дослідників, зокрема положення, викладені в напрацюваннях вітчизняних фахівців із читацької компетентності, наприклад у матеріалах Українського центру оцінювання якості освіти. Під час розробки концепції оцінки читацької компетентності враховуються такі фактори, як поява нових технологій, що значно вплинули на характер читання та передачі інформації, потреба читаючих швидко адаптуватися в середовищі, що змінюється, ефективно навчатися, використовуючи різні джерела інформації одночасно.

В умовах воєнних дій реаліями сьогодення стали дистанційна та змішана форма навчання. В означених умовах одним із основних чинників ефективності літературної освіти є вмотивоване використання цифрових ресурсів, тому методично доцільним є використання мультимедійних проєктів. Реалізація таких проєктів полягає в поєднанні індивідуальної, парної та групової навчальної діяльності учнів, які сприяють їх самостійності.

У зв'язку з активізацією інтеграційних процесів під час вивчення літератури Т. Яценко особливо виокремлює такі різновиди мультимедійних проєктів: літературно-лінгвістичні, літературно-історичні, літературно-етнографічні, літературно-соціальні, літературно-топографічні та літературно-природничі [5, с. 284-285].

Враховуючи завдання, які постали перед сучасною літературною освітою, важливо усвідомлювати те, що використання методу мультимедійних проєктів вчителем на уроках ефективно впливає на осмислення учнями змісту твору, розуміння літературно-мистецької епохи, до якої твір належить, засвоєнні художньої манери автора. Усе це сприяє формуванню в школярів власного ставлення до літературного явища, активізації пізнавального інтересу, формуванню творчого та критичного мислення, набуття вмінь використовувати знання в різних життєвих ситуаціях.

У сучасному світі цифрове освітнє середовище розглядається як платформа для формування предметних умінь та навичок, а також функційної та читацької компетентності. До її основних характеристик слід віднести поліфункціональність, міжпредметність, метапредметність [1, с. 26]. З одного боку, цифрові освітні ресурси забезпечують інформаційну підтримку навчання, з іншого, - дозволяють урізноманітнити, актуалізувати навчальний матеріал, що значно підвищує інтерес та мотивацію учнів. Проте слід зазначити, що саме собою забезпечення доступу до різноманітної інформації не збільшує кількість читачів і не формує читацьку компетентність. Надання доступу до інформації недостатньо для формування певних умінь і навичок. Цифровою освітньою

інформацією необхідно правильно керувати та пред'являти, даючи чіткі завдання відповідно до вимог програми курсу.

Цифрові освітні ресурси надають викладачам та учням спеціальні програми навчання предмету, країнознавчий матеріал, новини економіки та політики, культури, необхідну літературу, відбір якої викладач може здійснювати самостійно та адаптувати до конкретних навчальних цілей. Учні, в свою чергу, при грамотному відборі матеріалу, програм, ресурсів отримують можливість брати участь в Інтернет-конференціях, вебінарах, конкурсах, створювати мультимедійні презентації в процесі роботи над проєктами. Таким чином, учні знаходяться у постійному контакті з українською мовою як в шкільний час, так і при підготовці домашнього завдання за допомогою Інтернету.

Застосування цифрових освітніх ресурсів як у шкільній діяльності, так у самостійному навчанні школярів дає можливість розвитку всіх видів мовної діяльності. Так, наприклад, усне мовлення розвивається через застосування відео-конференцій з використанням веб-камери або відповідних веб-ресурсів (Zoom, Google Classroom, Microsoft Teams, Google Meet).

Письмова мова удосконалюється із застосуванням соціальних мереж (Facebook, Instagram, Viber, Telegram, Discord), де учні мають можливість практикувати письмові навички спілкування з однокласниками і викладачами. Таке, спілкування ніяк не обмежується заданими в школі тематиками, що дає можливість створення реальної ситуації взаємодії, де учні несвідомо відпрацьовують граматичні навички та тренують свій активний словниковий запас. Отже, можна дійти висновку, що використання цифрових ресурсів сприяє вирішенню однієї з нагальних проблем міжособистісної комунікації, коли учень віддалений від викладача територіально.

Якщо говорити про цифрові освітні платформи як про важливий освітній ресурс, то їхні можливості у формуванні читацької компетентності є досить широкими. Наприклад, українські платформи «Всеукраїнська школа онлайн» (ВШО) та «На Урок» пропонують інтерактивні уроки з літератури, електронні

конспекти та тексти художніх творів, які учні можуть читати безпосередньо на платформі. Використання таких ресурсів дозволяє школярам не лише ознайомитися з художнім матеріалом, а й виконувати різноманітні завдання аналізу тексту, розуміння сюжету, виявлення художніх засобів і формування власної інтерпретації твору. Платформи «Всеосвіта» та «EdEra» додають до цього інтерактивні тести, вікторини та завдання на узагальнення прочитаного, що сприяє розвитку критичного мислення та умінню аргументовано висловлювати свої думки письмово. Вбудовані функції коментування та обговорення текстів у групах чи чатах дозволяють учням обмінюватися враженнями, аналізувати різні точки зору та формувати навички усвідомленого читання.

Інтерактивні уроки українських платформ, таких як «Всеукраїнська школа онлайн» та «На Урок», будуються на основі спеціально розроблених навчальних програм, які пройшли експертизу та відповідають державним освітнім стандартам України. Матеріали цих платформ включають структуровані уроки, тексти для читання, інтерактивні завдання та тести, що дозволяє системно формувати читацьку компетентність учнів і забезпечує відповідність навчального процесу чинній навчальній програмі.

Педагогічні працівники можуть використовувати інформаційно-освітнє середовище не тільки як додатковий матеріал при організації занять в класі, але і як спосіб ознайомитися з досвідом та напрацюваннями інших закладів, а також додати авторські розробки для загального доступу.

Можливості цифрових освітніх ресурсів дозволяють визначити їх типи з метою розвитку читацької компетентності:

1. **Контентні:** основними джерелами розвитку читацьких умінь є електронні підручники і конспекти, відео- і анімаційні ролики, вебінари з використанням презентацій і тощо. Контентні ресурси застосовуються переважно для знайомства з текстом і подальшої роботи з ним: сприйняття змісту тексту, визначення його мети, осмислення, інтерпретація, оцінка та подальше використання. Цифровізація контенту забезпечується барвистими

фото, звуком, відео чи анімацією. Смісловий діапазон тексту у цьому випадку значно розширюється і текст стає мультимодальним, коли на учня впливають різні види інформації, визначаючи його становище в просторі. При цьому музика, ілюстрація, звукоряд та інші семіотичні канали впливають на органи почуттів, змушуючи текст звучати [2, с. 24].

2. **Тренажери** відрізняються перевагою інтерактивності у завданнях, спрямованих на всі види читацьких умінь: тест, адаптивні завдання, віртуальні тренажери тощо, спрямовані переважно на самостійне навчання або використання у процесі навчання.

Прикладами завдань з української літератури можуть служити: тексти класичних творів літератури електронної бібліотеки; інтерактивні тести до творів, спеціально адаптовані до віку учнів; яскраві нотатки про авторів літературних творів (наприклад, про життєвий та творчий шлях автора, обставини написання твору тощо); завдання на розуміння літературознавчих термінів; електронні читацькі щоденники.

До прикладів завдань з української мови можна віднести наступні: перевірка написання слова; відповіді на питання за змістом сприйнятого на слух тексту; точна вимова прослуховуваного учнями тексту; аргументована відповідь із зазначеного правила, винятки; пояснення фразеологізмів, застарілих слів, неологізмів – це дозволяє дізнатися багато нового та цікавого про етимологію стійких виразів та слів; укладення інтерактивного словника; завдання на кшталт «говоріть правильно», в якому пояснюються варіанти вимови, наголоси, лексичні та граматичні труднощі, походження слів та крилатих виразів; завдання типу «Вживайте правильно», в яких формується вміння вживати слова у відповідності до його лексичного значення, а також залежно від контексту; інтерактивні диктанти, в основі яких лежать тексти, взяті з класичної або сучасної літератури, з виділенням перепустками слів і можливих розділових знаків; лінгвістичні ігри, кросворди, квести, спрямовані на відпрацювання орфографічних та пунктуаційних навичок; робота над помилками з основою на певне правило; тести та опитування.

3. **Дистанційні ресурси** пропонують можливість комплексної заміни чи доповнення до традиційної форми навчання. Ресурси цього типу поєднують в собі контентні ресурси (текстовий зміст) та інтерактивність в завданнях (тест, інтерактивні завдання на основі Learning Apps тощо).

Серед інтерактивних завдань особливою популярністю користується Learning Apps. Вчитель може використовувати інтерактивні завдання на уроках, як домашнє завдання, розробляти власні або використовувати завдання інших авторів. Завдання можуть бути спрямовані на закріплення матеріалу, систематизацію знань, узагальнення тощо.

4. **Ілюстративні**, що використовуються як демонстраційний матеріал, наприклад, реконструкції історичних об'єктів та пам'яток культури, віртуальні екскурсії тощо [1, с. 35].

5. **Хотліст** (англ. «hotlist» – «список по темі») – являє собою своєрідний реєстр сайтів з текстами на тему, що вивчається. Наприклад, ментальні карти на уроках української мови та літератури використовуються як ефективний інструмент для візуалізації та систематизації навчального матеріалу. Вони дозволяють учням наочно відображати взаємозв'язки між поняттями, літературними творами, персонажами, мотивами та мовними явищами, що сприяє глибшому розумінню тексту та розвитку читацької компетентності.

6. **Мультимедіа скрепбук** (мультимедійна чернетка) – система мультимедійних ресурсів, де окрім посилань на текстові сайти є ще й велика кількість мультимедійних матеріалів, у тому числі таблиці, фотографії, аудіофайли та відеокліпи, графічна інформація, анімаційні віртуальні тури, які можна використовувати як наочний демонстраційний матеріал для вивчення певної теми.

7. **Веб-квест** являє собою самий складний тип навчальних цифрових освітніх ресурсів. Цей ресурс включає сценарій організації проектної діяльності за обраною вчителем темою з використанням ресурсів Інтернету. Як приклад можна назвати «Генератор ребусів», орієнтований на шифрування ключового слова. Такі завдання сприяють активізації уваги, активності, розвитку логічного

мислення, підвищенню мотивації та пізнавального процесу до української мови та літератури.

Висновки. Отже, для досягнення визначених чинною модельною програмою, підготовленою в Інституті педагогіки НАПН України, рівнів очікуваних результатів доцільною є методична система, спрямована на інтегроване формування предметної читацької компетентності на різних етапах роботи з текстом художніх творів, виконання дослідницьких проєктів, засвоєння теоретико-літературних понять. Для її впровадження важливим є раціональне планування кожного уроку української літератури та мови, розвиток критичного та креативного мислення учнів-читачів, навичок усвідомленого читання, сприйняття, інтерпретації та оцінювання художніх творів.

Зазначимо, що поєднання сучасних інтерактивних технологій, технологій особистісно зорієнтованого, проблемного, проєктного та інтерактивного навчання разом із частковою допомогою учням, при цілеспрямованому розвитку їх художнього сприйняття і читацьких вмінь вчитель може забезпечити оптимальні умови для формування читацької компетентності учнів.

Нова українська школа передбачає формування у школярів основних компетентностей з урахуванням індивідуального підходу, з огляду на це важливим є художнє пізнання учнями твору як засобу їхнього особистісного розвитку. Ми дійшли висновку, що організацію навчання найкраще здійснювати шляхом поєднання інноваційних та традиційних технологій навчання. Саме тоді вчитель може забезпечити оптимальні умови щодо формування читацької компетентності учнів.

Література

1. Аналіз цифрових освітніх ресурсів та сервісів для організації навчального процесу шкіл / І. А. Карлов, Н. М. Киясов та інш. Київ, 2020. 72 с.

2. Овсяннікова Т.Г. Формування читацької компетенції на уроках української мови та літератури: методичні рекомендації / Овсяннікова Т.Г., Мовнар І.В., Шишигіна Т.Л.; [під ред. С.Ю. Баранова]. Херсон, 2016. 80 с.
3. Про схвалення Концепції реалізації державної політики «Нова українська школа» на період до 2029 року : Розпорядження КМУ від 14 груд. 2016 р. № 988-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/249613934>
4. Ситченко А. Л. До поняття і структури формування компетентного читача у шкільному курсі української літератури. *Науковий вісник МНУ імені В. О. Сухомлинського. Педагогічні науки*, 2019. № 3 (66). С. 207–211.
5. Яценко Т. О. Тенденції розвитку методики навчання української літератури в загальноосвітніх навчальних закладах (друга пол.. ХХ – поч.. ХХІ ст.) : монографія. Київ : Пед. думка. 360 с.

Евеліна БОЄВА,

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри української та зарубіжної літератур

Університету Ушинського

Вікторія БЄЛЯЄВСЬКА,

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

3 року навчання факультету іноземних мов

Університету Ушинського

**ПЕРЕКЛАД КІНОТЕКСТУ ЗА ДОПОМОГОЮ УКРАЇНОМОВНИХ ТА
АНГЛОМОВНИХ СУБТИТРІВ (НА МАТЕРІАЛІ КІНОФІЛЬМУ «20
ДНІВ У МАРІУПОЛІ»)**

ЗМІСТ

Авксентьєва Г. А. <i>Концепція екзистенціалізму в українській літературі</i>	4
Бандура Т. Й. <i>Імпресіонічні акценти в парадигмі текстотворення новелістики О. Кобилянської</i>	12
Боєва Е. В. <i>Стилістичний потенціал англізмів у структурі прозового та поетичного постмодерного дискурсу</i>	20
Горанська Т. В. <i>Особливості реалізації феміністичної проблематики у романі Ш. Бронте «Джен Ейр»</i>	31
Чудак С. <i>Наративні стратегії в романі Франка Тільє «Запаморочення»</i>	42
Авксентьєва Г. А., Акімов В. <i>Екзистенційна природа вибору у драматичній поемі Лесі Українка «Бояриня»</i>	52
Бандура Т. Й., Коваленко Г. <i>Екзистенційно-діалогічні засади вивчення сучасної української лірики в профільній школі</i>	62
Бандура Т. Й., Мороко М. <i>Жанрова дифузія як чинник оповідної структури роману Донни Тартт «Маленький друг»</i>	71
Боєва Е. В., Аракелян Р. <i>Можливості цифрових освітніх ресурсів у формуванні читацької компетентності школярів у процесі навчання української мови та літератури</i>	81
Боєва Е. В., Беляєвська В. <i>Переклад кінотексту за допомогою україномовних та англомовних субтитрів (на матеріалі кінофільму «20 днів у Маріуполі»)</i>	91
Кердівар Н. І., Буданова К. <i>Художній текст як свідок часу: викладання роману Марії Матіос «Солодка Даруся» із урахуванням історичного бекграунду</i>	99
Кердівар Н. І., Стоянова А. <i>Механізми розгортання детективної інтриги та її жанрові особливості в прозі Андрія Кокотюхи («Мисливці за привидами»)</i>	107
Кердівар Н. І., Чавдар О. <i>Особливості вивчення сучасної української прози в</i>	

Наукове видання

**ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА АНАЛІЗУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ:
СУЧАСНІ ВЕКТОРИ ДОСЛІДЖЕНЬ**

Збірник наукових статей

ВИПУСК 3

Підп. до друку. Формат 60х90/16. Папір офсетний.

Гарний «Times New Roman» Друк цифровий. Ум. друк. арк. 11.

Наклад 100 пр.

Видавець Букаєв Вадим Вікторовий

вул. Пантелеймонівська 34, м. Одеса, 65012.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 2783 від 02. 03. 2007 р.

Тел. 0949464393, email – 7431391@gmail.com